

# Stelling: Meeneemlimieten voor sportvissers zijn gewenst

Fotografie: Domin Dalessi en  
Sportvisserij Nederland

Hoewel het overgrote deel van de sportvissers zijn vangst levend en onbeschadigd weer terugzet, wordt er soms ook een visje voor eigen consumptie meegenomen. Vanwege de goede smaak gaat het daarbij voornamelijk om snoekbaars. Voor de meeste wateren geldt voor deze vissoort een meeneemlimiet van 2 vissen per dag. Is dat zinvol of niet? Deze vraag legden we voor aan zowel het veld als de wetenschap.

Willem Stolk, **voorzitter Nederlands Kampioenschap Snoekbaarsvissen**

Vissen meenemen moet kunnen, maar wel met mate. Limieten moeten er dus zijn, want mensen kennen helaas geen 'grenzen', dat bewijst onze soort helaas telkens weer. Voor wat betreft de snoekbaars bestaan er gelukkig limieten, meestal 2 vissen per persoon per dag. Dat is al een hele verbetering met een paar jaar terug toen sommige visrechthebbenden het toestonden om 5 vissen per dag mee te nemen. Zeker nu de techniek van sportvissers om snoekbaars te vangen steeds verfijnder wordt is het volgens mij van groot belang om ook als sportvisser zorgvuldig met de snoekbaarsstand om te gaan. Limieten zijn dus nodig, maar zouden wat mij betreft verder mogen worden aangescherpt. Niet zozeer wat betreft de aantallen die je per dag mag meenemen, maar meer wat betreft het formaat. In Nederland mogen sport- en beroepsvissers snoekbaarzen vanaf 42 cm meenemen. Ik weet dat dit de wettelijke minimummaat is, maar het is fnuikend voor je visstand. Vissen van dit formaat hebben immers nog niet eens gepaaid. Wat mij betreft, en ik weet zeker dat de meeste serieuze sportvissers het met mij eens zijn, verhogen we ook de minimum maten voor roofvis en voe-



Willem Stolk

ren we een maximummaat in. In de Verenigde Staten, ze noemen dat een 'slot' doen ze dat al jaren met succes. Door deze voor snoekbaars bijvoorbeeld te stellen op 70 cm geef je de vis meer kans zich voort te planten, zorg je voor vissen die verhoudingsgewijs meer eitjes afzetten. Daarbij schijnt uit onderzoek te blijken dat hoe groter de vis des te groter de vruchtbaarheid van het kuit.

Overigens is deze benadering ook voor andere vissoorten toe te passen. Het lijkt me belangrijk voor visrecht-hebbers om dit zo snel mogelijk in te voeren. Des te eerder wij sportvissers grotere vissen vangen en de visstand zal verbeteren. Dat dit goed werkt blijkt uit het meeneemverbod voor snoek dat voor veel wateren van toepassing is. Door dit meeneemverbod zwemmen er in deze wateren weer volop kapitale snoeken. En dat is wel eens anders geweest. Als laatste wil ik benadrukken, dat als we louter voor ons plezier vissen (gezien door het oog van buitenstaanders) en dus nooit meer

een vis mee mogen nemen, kan dit weleens een serieuze bedreiging betekenen voor de sportvisserij. We worden dan namelijk kwetsbaar. De

dierenactivisten (en overige tegenstanders) hebben dan namelijk een punt. "Zie je wel ze doen vissen alleen pijn voor de lol."



Snoeken profiteren van een meeneemverbod.

### Eddy Lammens, **bioloog Waterdienst**

**S**tel dat een hengelsportvereniging het visrecht krijgt in een meer van 100 ha (1 km<sup>2</sup>). Het is een typisch brasem-snoekbaars meer, met een nagenoeg onbevestigd bestand aan snoekbaars, laten we zeggen 30 kg/ha, waarvan 75% van het gewicht van de populatie uit vissen bestaat groter dan 40 cm. Dus voornamelijk snoekbaarzen van 1-10 kg, ongeveer 20 kg/ha die wettelijk gesproken verwijderd mogen worden. Laten we zeggen 4 vissen van 1 kg, 2 van 2, 1 van 4 en 1 van 8 kg, 8 vissen per ha dus, in totaal ongeveer 800 vissen die legaal meegenomen mogen worden. Als er 10 snoekbaarsvissers in één seizoen 8 keer gaan vissen en ze vangen per keer minimaal 2 snoekbaarzen die ze ook mee naar huis mogen nemen is reeds 20% van het bestand geoogst. Zo'n water bezit een grote aantrek-

kingskracht, zeker als er goed gevangen wordt. Zelfs als iedereen zich aan de meeneemlimiet van 2 vissen houdt is het bestand snel overbevist en zijn de grote exemplaren snel verdwenen. Als je echt wil genieten van dit water als sportvisser en je gaat voor de sport en niet het culinaire genot, dan is het sowieso onverstandig om vis mee te nemen. Als je dit namelijk toestaat dan verdwijnen heel snel de grote exemplaren en verschilt de bevissing nauwelijks van een beroepsvisserij. Als dit water een rijkswater zou zijn, zou dat betekenen dat het in 2011 verplicht is om een visplan voor dit water te hebben. Dat visplan moet duidelijk maken hoeveel er wordt gevestigd en hoeveel er jaarlijks wordt onttrokken door sportvissers en beroepsvissers. Die gegevens moeten duidelijk maken hoe duurzaam de visserij is en of de

populatie evenwichtig blijft. Het visplan moet de basis vormen voor het verkrijgen van het visrecht. LNV zal dat alleen geven als uit het visplan blijkt dat de visserij niet strijdig is met de doelen van de KRW. Zowel voor sport- als beroepsvisserij zal er een zeer strikte meeneemlimiet moeten gelden om te voorkomen dat populaties worden overbevist. Daarbij is een quotering de meest voor de hand liggende regeling. Maar als je echt van sportvisserij houdt dan neem je volgens mij geen enkele vis mee.



Bram van Wijk, **ecologisch visstandbeheerder en voormalig beroepsvisser**

**D**e visstand verandert sneller dan me lief is. Uit visserijkundige onderzoeken die ik in opdracht van overheden en visrechthebbenden uitvoer, komt duidelijk naar voren dat de hoeveelheid vis sterk is afgenomen en nog verder lijkt af te nemen. Ving je vroeger bijvoorbeeld nog volop brasem in alle lengteklassen, tegenwoordig zijn brasems, zeker de jonge exemplaren schaars aan het worden. Volgens mij ligt dat zowel aan de afname van de hoeveelheid fosfaten als aan de sterk toegenomen aalscholvervaat. Die twee lijken elkaar ook nog eens te versterken want door het almaar helderder wordende water zijn de aanwezige vissen een makkelijke prooi voor aalscholvers.

Als voormalig beroepsvisser heb ik altijd het belang onderkent van het op een verantwoorde en maatschappelijk gedragen manier omgaan met onze vis. Daarbij is er altijd ruimte voor het oogsten van vis, zowel door sport- als beroepsvissers. Deze ruimte is afhankelijk van verschillende factoren. Naast de draagkracht van het

water speelt ook de aan- of afwezigheid van visstropen daarin een grote rol.

Wel staat vast dat er steeds meer sportvissers komen en dus te verwachten valt dat het meenemen van vis voor eigen consumptie invloed kan hebben op de visstand, met name ten aanzien van de opbouw van vispopulaties.

In die zin lijkt het niet meer dan logisch dat er meeneemlimieten voor sportvissers zijn of worden ingesteld.

Daarnaast zijn er ontwikkelingen op het beleidsgebied die wenselijk maken. Denk aan de Europese Kaderrichtlijn Water die zich ook richt op gezonde en zo natuurlijk mogelijke visstanden en niet te vergeten de verplichting voor visrechthebbenden – ook vanuit de sport – om visplannen op te stellen en daarin regels voor zowel sport- als beroepsvissers op te nemen ten aanzien van het meenemen van vis. Ook vanuit dit beleid lijkt het me maatschappelijk onverantwoord om voor sportvissers geen meeneemlimiet in te voeren. Gelukkig zijn op de meeste wateren al meeneemlimieten ingevoerd. **V**

